

Het dagboek van Lucky

STACIA DEUTSCH

HOOFDSTUK 1

‘Meneer Winston!’

Op het moment dat de deur van de ijssalon opengaait, stormt Lucky naar binnen.

‘Meneer Winston!’ schreeuwt ze. Als hij geen antwoord geeft, wil ze eigenlijk achter de counter kijken. Daar heeft ze hem een keer gevonden toen hij door zijn rug was gegaan.

Maar daar is hij niet. Ze roept nog een keer. ‘Meneer Winston! Waar bent u?’

Lucky kijkt om zich heen in de ijssalon. Er is een lange counter en er staan een paar tafeltjes en stoelen. Ze heeft al een paar weken in de ijssalon gewerkt, toen meneer Winston herstellende was van zijn rug. Dat was nadat Spirit gewond was geraakt en ook moest herstellen. Lucky vindt het heel leuk om in de ijssalon te werken en hoopt dat meneer Winston deze zomer ook wat hulp kan gebruiken.

‘Hallo, Lucky.’ Meneer Winston steekt zijn

hoofd uit de achterkamer. Hij draagt zijn werkschort. 'Hoe kan ik je helpen op deze prachtige dag? Ik ben net pecannotenijs aan het maken. Wil je wat?'

'O, ik kom niet voor het ijs,' zegt Lucky, hoewel ze dit ijs heel lekker vindt. 'Ik had gehoopt dat u een zomerbaantje voor me hebt.' Ze gaat op haar tenen staan om ouder en volwassener te lijken dan de vorige keer dat ze hier werkte.

'Ah,' zegt meneer Winston en hij bekijkt Lucky eens goed. 'Ja, je was destijds een grote hulp.'

Lucky glimlacht. 'Ik weet het! Wie had gedacht dat het zo moeilijk zou zijn om ijs te scheppen?' Ze had de klanten zelfs verwarrende adviezen gegeven bij hun ijsjes, maar uiteindelijk was het allemaal goed gekomen. 'Ik zou het graag nog een keer willen proberen als het mag.'

'Het spijt me, Lucky,' zegt meneer Winston. 'We kunnen ons geen extra hulp veroorloven deze zomer.'

'Maar wie moet er dan advies geven bij de ijsjes?' zegt Lucky verdrietig.

'Ik denk,' zegt meneer Winston met een nadenkende glimlach, 'dat ik dat moet doen.'

‘Weet u het zeker?’ vraagt Lucky wanhopig. ‘Hebt u misschien hulp nodig in uw kruidenierswinkel?’

‘Daar geldt hetzelfde voor, Lucky,’ antwoordt meneer Winston.

Lucky voelt de wanhoop toenemen. ‘Weet u echt zeker dat u geen baantje voor me hebt? Ik heb er echt een nodig, en ik ben ook al bij de bank en de bibliotheek geweest.’ De ijssalon was Lucky’s eerste keuze geweest, maar toen ze in het dorp aankwam, was de ijssalon nog dicht. Daarom heeft ze eerst bij een aantal andere plekken naar een baantje geïnformeerd totdat de ijssalon open was.

‘Sorry,’ zegt meneer Winston. ‘Misschien kun je een uniek idee bedenken, iets wat het dorp nodig heeft, maar wat er nog niet is...’ Meneer Winston loopt weer terug naar de achterkamer.

Lucky is radeloos en weet niet wat ze nu moet doen.

Spirit staat op het plein op haar te wachten.

‘Wat moet ik nou doen?’ vraagt ze aan haar paard en ze legt haar hand op zijn neus om hem zachtjes te kriebelen. Spirit zakt een beetje door zijn hoeven, zodat ze makkelijker op kan stijgen,

maar ze wil nog niet rijden. Ze lopen een stukje samen. 'Ik heb geen ideeën meer,' kreunt ze.

Ze lopen over de stoep en Lucky sleept met haar voeten terwijl Spirit haar probeert op te beuren. Als ze bij de kruidenierswinkel zijn, stopt Lucky. Een kristallen fles in de etalage trekt haar aandacht. Ze ziet hoe het geslepen glas prachtig fonkelt. Hij is niet precies hetzelfde als de fles die ze kapot heeft gemaakt, maar hij komt wel aardig in de buurt. Lucky kan ook niet alleen een nieuwe dop voor de fles van tante Cora kopen; ze moet een hele nieuwe fles kopen. En ze weet zeker dat tante Cora deze prachtig zal vinden. Ze loopt naar binnen, pakt de fles en kijkt naar het prijskaartje. De fles is zo duur... en het zal zelfs nog meer kosten om de fles te laten vullen met badschuim.

Ze zucht en vraagt aan Spirit: 'Hoe kan ik ooit zoveel geld verdienen? Het is waardeloos! Niemand heeft een baantje voor me!'

Op dat moment hinnikt Spirit en Lucky volgt zijn blik. In de verte ziet ze een rookpluim van een passerende trein.

'Vind jij dat ik het aan mijn vader moet vragen?' Lucky stopt en kijkt hoe de zwarte rook-

wolk zich over de blauwe lucht verspreidt. ‘Hij wil vast niet dat ik op de trein of bij het spoor ga werken.’ Ze denkt er even over na. ‘Misschien kan ik kaartjes of drankjes verkopen op het station?’ Dat is een goed idee.

Spirit hinnikt.

‘Dank je wel, Spirit.’ Ze streelt met haar hand zijn rug. ‘Als papa ja zegt, krijg jij van mij een extra appel.’

Spirit hinnikt nogmaals.

‘Tien appels,’ corrigeert ze en ze klimt op zijn rug voor het korte ritje naar huis.

‘Ooo,’ klaagt Lucky als ze ’s middags een stukje met haar vriendinnen gaat rijden. ‘Papa zegt dat er geen baantjes zijn bij de spoorwegen. Dat was echt mijn allerlaatste idee. Ik moet een nieuwe kristallen fles voor tante Cora kopen, maar ik weet niet hoe.’ Ze klemt haar benen wat steviger om Spirits buik. Het paard reageert meteen door zijn pas te versnellen om de anderen bij te houden.

‘Je kunt me helpen met op Knip te passen,’ stelt Abigail voor met haar blik naar voren ge-

richt terwijl Boomerang door de groene vallei draaft. 'Misschien als we met z'n tweeën op hem passen, dat hij zich als een normaal kind gedraagt.'

Pru lacht wanneer Chica Linda naast Spirit komt lopen. 'Dat zou je willen,' zegt ze. 'Jouw broertje weet niet eens wat *normaal* betekent.'

Abigail krabt op haar hoofd. 'En wat nu als hij normaal is, en wij allemaal raar?'

Nu moet Pru nog harder lachen, en Lucky moet er ook om giechelen.

'Het is waar. Ik heb een raar broertje,' zegt Abigail. Ze kijkt naar Lucky. 'Maar je kunt me echt helpen met oppassen.'

Lucky denkt er even over na. 'Wat krijg je voor het oppassen op Knip?'

'O ja, dat had ik even moeten zeggen,' zegt Abigail met een frons. 'Niets. Het is meer een klusje dan een baan. Ik denk niet dat je daar wat aan hebt, hè?'

'Met *niets* kan ik geen nieuwe kristallen fles kopen.' Lucky zucht. 'Maar bedankt.' Nu het oppassen van de baan is, richt ze zich tot Pru. 'Wat ga jij doen deze zomer?' En ze voegt er snel aan toe: 'En kan ik je misschien helpen?'

‘Niet tenzij je meegaat naar Rancho El Paseo,’ zegt Pru. ‘Mijn vader stuurt me daar deze vakantie heen om zijn neef Raymond te helpen met zijn nieuwe ranch.’

Lucky hapt naar adem. ‘Ben je niet hier van de zomer?’

‘Maar dat is veel te lang,’ kreunt Abigail. ‘Je kunt niet de hele zomer weggaan! Wat moeten we zonder jou? Ga alsjeblieft niet, Pru,’ zegt ze. ‘Je moet in Miradero blijven. Het zal een verschrikkelijke zomer worden als we niet met z’n drieën zijn.’

‘Ik weet het!’ klaagt Pru. ‘Dat heb ik ook tegen mijn vader gezegd, maar hij zei: “Je kunt niet de hele zomer een beetje niets gaan zitten doen.”’

Lucky rimpelt haar neus en kreunt.

‘Het lijkt alsof we allemaal druk zijn deze zomer.’ Ze laat Spirit stoppen bij een klein bosje bomen en stapt af. Spirit gaat meteen gras eten. Pru en Abigail stijgen ook af, Boomerang en Chica Linda lopen naar Spirit.

Abigail gaat in het gras liggen en kijkt naar de lucht. ‘Ik vind het jammer dat we de zomer niet met de paarden kunnen doorbrengen. Met z’n drieën op zoek naar avonturen.’

Abigail volgt met haar ogen de wolken die voorbijdrijven. 'Die ziet eruit als een klein meisje,' zegt ze en ze wijst naar een dikke wolk met een gezwollen bovenkant. 'Ze heeft een coole hoed op.'

'Ik zie helemaal geen meisje,' zegt Pru, die naast Abigail ligt en met haar ogen tegen het licht knijpt. 'Ik vind het meer een jongetje. Met een groot hoofd, maar geen hoed.'

'O, dat is de wolk naast het meisje,' zegt Abigail. 'Nu lijkt het alsof het jongetje achter het meisje aan zit. Ze spelen wolkje-verwissel.'

Lucky gaat bij hen in het gras liggen.

'Ik zie het nog steeds niet,' zegt Pru.

'Ze hebben zoveel lol,' zegt Abigail en ze wijst. De wolken bewegen en de twee pluizige kinderen drijven in verschillende richtingen. 'Ze gaan een nieuw spelletje spelen!' gilt ze.

Lucky en Pru wisselen een verbijsterde blik. Geen van beiden ziet wat Abigail ziet.

'Het lijkt op tikkertje,' legt Abigail uit. 'Maar dan met paarden. Zien jullie dat de andere wolkenkinderen als paarden galopperen? Het is zo grappig, iedereen wil meedoen!'

'Dat is het!' Lucky schiet opeens overeind en

wijst naar de wolken. 'We kunnen een zomerkamp organiseren!'

'Voor wolkenkinderen?' vraagt Abigail en ze staart haar aan. 'Waarom zouden wolkenkinderen naar een zomerkamp gaan?'

'Nee, niet voor wolkenkinderen,' zegt Pru, die nu ook rechtop zit. 'Voor echte kinderen. De kinderen van Miradero!'

'O,' zegt Abigail. 'Je hebt gelijk, wolkenkinderen hebben geen zomerkamp nodig. Zij kunnen gewoon heerlijk in de lucht spelen.'

'Precies,' giechelt Lucky. 'Maar de kinderen uit Miradero zouden een zomerkamp geweldig vinden. Ouders kunnen hun kinderen naar ons brengen en dan letten wij de hele dag op ze. We kunnen spelletjes doen...'

'Zoals Ezeltje prik!' doet Abigail een duit in het zakje.

'Ja!' zegt Pru.

'Dit is het beste idee ooit!' juicht Abigail. 'Ik zorg dat papa en mama Knip voor het kamp opgeven. Hij zal onze eerste deelnemer zijn.'

'Zolang hij maar betaalt,' zegt Lucky. 'PAL's Avonturenkamp is niet gratis.' Ze werkt het plan verder uit. 'We kunnen een dollar per kind

vragen. En dan delen we het bedrag dat we verdienen door drieën. Dan heb ik aan het einde van de zomer genoeg geld om een fles, dop en badschuim voor tante Cora te kopen, en ik denk dat ik dan zelfs nog geld over heb om de stal te versieren. Denken jullie dat Spirit een molentje boven zijn staldeur leuk vindt?’

‘Ik weet wat ik van mijn verdiende geld ga kopen: nog meer lintjes,’ zegt Abigail. ‘Boomerang wil graag wat nieuwe lintjes in regenboogkleuren. Meneer Worteltjes heeft de oranje lintjes opgegeten.’ Meneer Worteltjes is Knips ezel.

‘Ik hoop maar dat hij niet ziek wordt,’ zegt Pru. ‘Ezels horen geen lintjes te eten.’

‘Hij heeft ze later weer uitgespuugd,’ vertelt Abigail. Ze trekt een vies gezicht en zegt: ‘Ieuw.’

‘Boomerang verdient nieuwe lintjes,’ is Lucky het met haar eens. Ze draait zich naar Pru. ‘Wat ga jij doen met het geld dat we met het zomerkamp verdienen?’

‘Ik ga... wacht...’ Pru stopt, kijkt naar beneden en plukt wat grassprietjes.

‘Wat is er?’ vraagt Lucky.

‘Ik moet naar Rancho El Paseo,’ zegt ze. ‘Ik kan

jullie helaas niet helpen met het zomerkamp.'

'Ik denk dat we het aan je vader moeten vragen,' zegt Lucky. 'Misschien als we hem over onze plannen vertellen dat je dan hier mag blijven. 'PAL's Avonturenkamp is lang niet zo leuk zonder jou.'

'En het is ook geen PAL's Avonturenkamp als we er niet alle drie zijn! Als het alleen Lucky en Abigail is, dan is het... het AL's Avonturenkamp. Dat slaat echt nergens op!'

Pru staat op om Chica Linda te halen. 'Kom, dan gaan we het hem nu meteen vragen!' Ze stijgt op en is klaar voor de rit terug naar het dorp.

Spirit loopt naar Lucky. Ze hijst zichzelf op zijn rug en slaat haar armen om zijn nek. 'We gaan een zomerkamp organiseren!' legt ze Spirit uit.

Spirit tilt zijn hoofd op en schiet er in draf van door.

'Joehoe!' gilt Abigail wanneer ze terugrijden naar Miradero. 'Wie het eerste thuis is!'

De drie paarden racen door de vallei, terug naar huis.

De beste zomer ooit is weer op de rit.

Lief dagboek

Hij heeft JA gezegd! De vader van Pru heeft JA gezegd! Ik kan het bijna niet geloven.

We gaan een zomerkamp organiseren voor de kinderen van Miradero! Ik zou een vrolijk liedje zingen, als ik dat kon, maar ik kan het zingen tijdens het kamp beter overlaten aan Pru, want zij is daar heel goed in. Abigail is heel goed in bakken en zal de kinderen daar alles over leren. Ze begint met haar grootmoeders kersengebakjes. De gebakjes van grootmoeder Stone zijn zó lekker dat ze alle bakwedstrijden winnen. En dan ik... Aangezien ik de enige ben die weleens een betaald baantje heeft gehad, ga ik over het geld en de zakelijke kant van het kamp.

Er moeten nog zoveel dingen gedaan worden om een succesvol kamp te kunnen organiseren, en het allereerste is natuurlijk dat we ervoor moe-

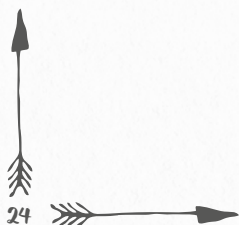

ten zorgen dat de kinderen zich inschrijven. Hoe meer kinderen zich aanmelden, hoe meer geld we verdienen.

Nadat Pru het goede nieuws had gekregen, bedachten we hoe de flyers eruit zouden moeten zien. Ik heb beloofd dat ik ze thuis ga maken.

Over een tijdje gaan we ze uitdelen in het dorp.

Ik ben niet bepaald een kunstenaar, dus ik heb Spirit laten helpen met het versieren van de flyers. Ik heb ze op de grond gelegd en uitgelegd wat de bedoeling was. Ik stampte eroverheen en Spirit begreep helemaal wat ik bedoelde. We hebben zijn hoeven in zwarte verf gedoopt en daarmee is hij over de flyers gelopen. Toen de verf droog was, zagen de flyers er fantastisch uit!

Zo zien de flyers eruit:

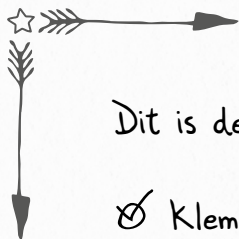
PAI's Avonturenkamp

Muziek uit Miradero
Heerlijke hapjes
Spannende spelletjes
Verhalen voorlezen, leuke activiteiten
en speurtochten

Alle kinderen zijn welkom.
Slechts 1 dollar entree.

Geef je deze week op bij je
favoriete begeleider:

Pru Granger, Abigail Stone en
Lucky Prescott bij de tafel voor
de kruidenierswinkel

Dit is de rest van onze to-dolijst:

- ✓ Klembord, papier en potlood om in te tekenen
- ✓ Bordje voor op tafel
- ✓ Punaíses om de flyers op te hangen
- ✓ Geldkistje

Check. Check. Check. Check. Yep. We hebben alles.

Tijd om de kinderen te ontmoeten.
Ik kan niet wachten!

